

IVAN WERNISCH

foto: Irena Kozáková

A szigeten

Na ostrově

Szulák és leguánok,
szekercék és régi férfiak csontjai közt

Ezekből a férfiaktól az egyik állítólag
király volt innen jó messze

Ez a szulák földje
Ez a leguánok földje

a leguánok földje ott kezdődik,
ahová a szula már kinyújtott nyakkal sem ér el a csőrével

Koporsók tűnnek

Rakve jdou

Cuppog, cuppog és csikorog
Koporsók tűnnek, koporsók tűnnek
gyorsan a földbe,
még ki se világosodik

A woëvre-i sík fölött
zöld sziporkák villannak el
Előbb hunynak ki, mintsem földet érnének

A garniszálló üvegajtaja zökkenve leng a pántján
A gramofonon zökkenve forog egy lejárt lemez

A kordé

Vozík

*Mein Tractament ist Käs und Brot
Und was mir sonst bescheret Gott;
Alles tut mir belieben.*

*Wann ich nur Lebensmittel hab,
Brot, Wasser und ein Pfeif Tabak,
So lass ich mich begnügen.*

(Aus dem 30-jährigen Krieg)

Erőltetett menetben értünk Rissons-sur-Matzig,
a Lassigny faluval szemközti mélyedésekig, Plemont hegye alá
Ott teljes volt a nyugalom
Az ember el se hitte volna, hogy háború van, és az ellenségtől
500 méter választja el

Máshol mindenütt elszenesedett csonkok, véres sár,
felfordult világ
itt meg – ősz
Szerencsénk volt

Szerencsénk van
Erre jenkik jártak előttünk
Maradt utánuk kabát, lópokróc, alumíniumkanál és -csajka,
ezt mind föl tudtuk volna használni

100 lépésre a szakaszom erdei pozíciójától egy szikla mögött van az ambulancia
de kantinnak is szolgál
Ott üldögélnek a sebesültszállítók, távírárszok és telefonosok, futárok,
egy biciklis és egy trombitás

A túloldalon nyugalom
Itt-ott kivillan az árkokból
egy-egy sisakcsúcs
Vagy csak úgy tűnik

És az – vigyázat, ott egy géppuskát álcáznak
Meg egy kicsit odébb – az alacsony kertfal mögött – egy másikat

Csupa alma- és szilvafa
A templomtorony körül csókák köröznek

Egy nap, kettő, három,
aztán még egy,
a nap perzsel, a fehér köveken gyíkok futkosnak

Negyedik éjjel körbejárom az órségeket,

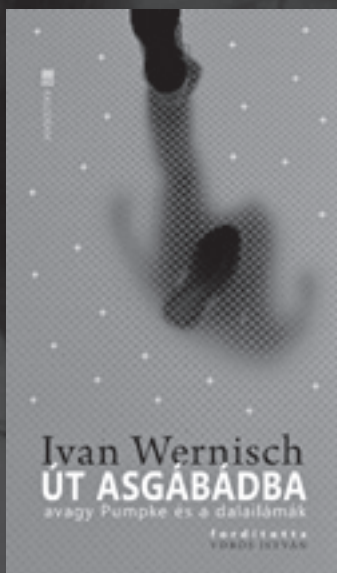
egyszer csak nyikorgás és csattogás

Várjatok,
nem lőni! Ez nem történhet ilyen egyszerűen

A tőlük ide vezető úton egy öszvér
vontatta kordé tűnik föl
A torlasznál megáll
Egy német tiszthelyettes ül benne

Előrebillent fejjel, arc nélkül, a nyakában vaskereszt,
rothadásszagot áraszt, alighanem
napok óta halott

Fordította Vörös István

Ivan Wernisch: 1942-ben született Prágában, 2018 Franz Kafka-díjat kapott. Az egyik legjelentősebb kortárs cseh költő. Több mint 30 kötete jelenet meg, az első 1961-ben, legutóbb 2018-ban. A husáki normalizáció időszakában publikációs tilalom alatt állt. Hangjának szemtelensége Petrivel, elmélyült különlegesség-keresése Tolna Ottóval rokonítja. Több kötetnyi válogatást állított össze a cseh költészet rejtett értékeiből, ami viszont Weöres Sándor hasonló törekvéseire emlékeztet. Ez a könyve több kiadást élt meg az ezredfordulón. *Út Asgábádba* című verseskötete Vörös István fordításában jelenik meg a Kalligramnál 2019 tavaszán.

Vörös István (1964): József Attila-, Füst Milán-, Déry-, Hubert Burda-, Vilenica Kristály és Premia Bohemica díjas. Több mint 20 kötete jelent meg eddig, több mint 20 színházi bemutatója volt, több mint 20 nyelvre fordítottak írásából. Fontosabb fordításkötetei, szerkesztései: *Akhilleusz és a teknőc* (25 cseh és morva költő, társford., társszerk. Tóth László, 1996), Miroslav Holub: *Interferon, avagy a színházról* (Tóth Lászlóval, 1998), Vladimír Holan: *A létezés művészete* (2000), Valdimír Holan: *Falak* (Társford., társszerk. Tóth László, 2006), *Husadik századi cseh dekameron* (szerk., 2006), Petr Hruška: *Mondom neked* (2016).